

[Ministeren for offentlige Arbejder.]
 som det her foreligger, muligvis vil foretrække at gøre Linien Frederiksberg—Vanløse—Hellerup først færdig til Elektrificering af rent trafiktekniske Grunde, idet man meget lettere paa denne ikke saa stærkt trafikerede Linie vil kunne foretage de nødvendige Afprøvninger af alt det nye elektriske Materiel end paa de stærkere trafikerede og belastede Hovedlinier.

Fra Venstres Side rejstes endvidere i Folketinget Krav om, at $\frac{1}{3}$ af Anlægsomkostningerne ved Elektrificeringen skulde paalægges de paagældende Kommuner. Heller ikke dette Krav har Regeringen eller de 3 Partier, som staar samlede om Forslaget, kunnet tiltræde. Efter de Forhandlinger og Aftaler, der i sin Tid er truffet mellem Staten og Københavns og Frederiksberg Kommuner, Aftaler, som under Behandlingen af Forslaget om Anlægget af den ydre Godslinie ogsaa er ført op i dette høje Ting — jeg henviser i saa Henseende til den daværende Trafikminister Hassing Jørgensens Udtalelser i Landstinget, som findes gengivet i Landstingstidende for 1918—19, Sp. 601—02 —, og efter de Forudsætninger, hvorunder Københavns og Frederiksberg Kommuner den Gang ydede hver et Tilskud paa $2\frac{1}{4}$ Mill. Kr. til Ordningen af de københavnske Banegaardsforhold, har jeg ikke ment overfor Kommunernes Nægtelse af at yde yderligere Tilskud at kunne gaa med til at tvangsudskrive et Tilskud til de heromhandlede Foranstaltninger, som tilmed i første Række indføres i Banernes egen Interesse.

Endelig er der af Venstre i Folketinget sammenkædet Spørgsmaalet om Tilvejebringelse af Støttekapital for private Jernbaner med Forslaget om Elektrificering af den københavnske Nærtrafik, idet man har krævet dette Spørgsmaal løst samtidig med denne Lov og i selve Loven, hvis Tekst skulde ændres til „Lov om Elektrificering af Københavns Nærtrafik og om Støtte til Modernisering af vanskeligt stillede Privatbaner“. Jeg har herom oplyst — det findes i Folketingsudvalgets Betænkning —, at Spørgsmaalet om Muligheden af at yde Støttekapital til Privatbaner, hvis Spormateriel er opslidt, saaledes at Driften ikke uden Fornyelse kan føres videre, eller hvis rullende Materiel er forældet, saaledes at en Modernisering vil kunne være afgørende for Opretholdelsen af deres Drift under rimelige økonomiske Forhold, i det sidste halve Aars Tid har været under Overvejelse indenfor Ministeriet, og jeg kan tilføje, at jeg for Maaneder siden, kan jeg godt sige, fra

det konservative Folkeparti har modtaget Anmodninger om Regnskabsoplysninger vedrørende Privatbanerne med Meddelelse fra Partiet om, at man indenfor dette ogsaa beskæftigede sig med disse Forhold. Jeg har yderligere fra Samraadet med Folketingets Udvalg det Indtryk, at der ikke med Hensyn til Former og Betingelser for en saadan Støttekapitals Ydelse er nogen væsensforskellig Opfattelse mellem Venstre eller de andre Partier og mig.

Der er saaledes neppe nogen reel Forskel i de forskellige Partiers eller Regeringens Opfattelse af dette Spørgsmaal, og jeg skulde derfor — for saa vidt Venstre i øvrigt opgav sine andre Særstandpunkter med Hensyn til Elektrificeringen af Nærtrafikken — ikke have haft noget imod at se bort fra denne hidtil vistnok ukendte Sammenblanding af Statsbane- og Privatbanespørgsmaal i samme Lov og været villig til at søge at ordne dette Privatbanespørgsmaal nu, hvis jeg i øvrigt ansaa det for gørligt. Den Lovparagraf, Venstre ønskede indsat i Loven i Folketinget, løser imidlertid ikke Spørgsmaalet, hvad Venstre vistnok selv vil erkende, og jeg har selv indtil nu ikke kunnet foreslaa en Løsning og tvivler paa, at Spørgsmaalet i det hele kan løses i en saadan enkelt Lovparagraf. Dertil er de Forhold, hvorunder Landets forskellige Privatbaner er anlagt og drives, alt for forskellige, dels maa muligvis en forskellig Betragtning anvendes, hvor der er Tale om udslidt Spormateriel eller Modernisering af rullende Materiel, og det er da ogsaa meddelt mig, at under de foreløbige Overvejelser, Fællesrepræsentationen for Privatbaner har anstillet som Grundlag for en paatænkt Henvendelse til Ministeriet, er man standset ved hele fire Former for Fremgangsmaaden med Hensyn til Støttekapital. Jeg maa derfor foreløbig mene, at man ikke kommer udenom først at foretage en nøje Undersøgelse af alle foreliggende Forhold, derunder muligvis en Forhandling med de enkelte Baner, og jeg har erklæret mig villig til at imødekomme en Henstilling fra det konservative Folkeparti om, at denne Undersøgelse sker gennem et hurtigt arbejdende Udvalg, hvori Rigsdagen er repræsenteret, et Udvalg, som i Løbet af Sommeren kan arbejde Stoffet igennem, saaledes at et eventuelt Lovforslag kan fremsættes til Efteraaret. Jeg henstiller derfor, at man ogsaa fra Venstres Side erklærer sig tilfreds med denne Fremgangsmaade og med min i Folketinget og her udtalte gode Villie til at medvirke til Løsning af dette vigtige og paatrængende Spørgsmaal.